

Мій хрест

Олександр Ірванець

Сьогодні вечір, а вона – з ними.
Сьогодні вітер, а я сам, знову.
Оце мій хрест, зніміть його з мене.
Оце мій хрест, зніміть мене з нього.

Оце мій хрест. Я ніс його довго.
Зустрів її і кинув під ноги.
Оце, кажу, такі мої дрова.
Ти розпали мені вогню з нього.

Вона сказала: "В мене є фрески.
У мене храми є, на них – шпилі.
Якби маленький, золотий хрестик.
Якби на шию, а не на спину".

Тепер прийшли і кажуть: "Прощайся".
Центуріони стали, як влиті.
Візьміть маленьке золоте щастя.
Лишіть велике кам'яне лихо!..

Хрестоносіння, кажуть, – це догма,
І час новий мене змете, змеле.
Оце мій хрест, я ніс його довго.
Зніміть мене. Зніміть його з мене.